11/04/2023

Πασχάλιο Μήνυμα του Μητροπολίτη Κισάμου με αναφορές στα Τέμπη

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κισάμου και Σελίνου

Αναφορές στο πρόσφατο τραγικό σιδηροδρομικό δυστύχημα των Τεμπών περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, το Πασχάλιο Μήνυμα του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Κισάμου και Σελίνου κ. Αμφιλοχίου.

Με αφορμή τα λόγια του πατέρα του αδικοχαμένου 23χρονου Κυπριανού, **π. Χριστοδούλου Παπαϊωάννου**, ο οποίος είχε δηλώσει ότι «*Δώσαμε Χριστό στο παιδί μας. Δεν βγάζω τον πόνο μου πάνω στα λάθη των άλλων ανθρώπων... Ο Θεός μας ευεργέτησε να μπορούμε να συγχωρούμε... Για να ησυχάσει κάποιος άνθρωπος πρέπει να συγχωρέσει*», ο Σεβασμιώτατος αναλύει το νόημα της Ανάστασης του

Κυρίου.

«Ιδού, πως νικιέται ο θάνατος. Ιδού, πως η Ανάσταση του Χριστού δεν φωτίζει μόνο το νόημα της ζωής μας, αλλά φωτίζει και το νόημα του θανάτου μας. Ιδού, πως η δική Του Ανάσταση φανερώνει, αποκαλύπτει και βεβαιώνει ότι καμιά δοκιμασία, κανένας πόνος, κανένας θάνατος δεν είναι το τέλος, αλλά μας φέρνει στο μέτρο της αλήθειας. Ιδού, πως ο άνθρωπος που ζει την μυστική χαρά της Ανάστασης του Χριστού στην ζωή του, η χαρά αυτή μεταμορφώνεται σε άγκυρα ελπίδας και ζωής. Ο πατέρας του Κυπριανού αυτή την μυστική χαρά βιώνει και βεβαιώνει. Εμείς;», επισημαίνει χαρακτηριστικά ο Σεβασμιώτατος.

Αναλυτικά το Πασχάλιο Μήνυμα του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Κισάμου και Σελίνου κ. Αμφιλοχίου:

Ανάσταση, επ-Ανάσταση

Εγγίζει και πάλι η λαμπροφόρος νύχτα της Ανάστασης και η Εκκλησία καλεί όλους μας να βιώσουμε, μυστικά μέσα στην καρδιά μας, το μέγα μυστήριο της Ανάστασης του Χριστού. Το κορυφαίο αυτό ιστορικό γεγονός που συνέβη σε ιστορικό τόπο και χρόνο, αλλάζοντας την ροή της ιστορίας και του ανθρωπίνου γένους. Γεγονός, που βιώνεται στην ζωή της Εκκλησίας, σε κάθε Θεία Λειτουργία, καθώς Ανάσταση είναι η Εκκλησία και ζώντας ο άνθρωπος την Εκκλησία ζει την διαρκή Ανάσταση, αφού η Εκκλησία είναι το σώμα της αναστημένης ζωής του Χριστού. Είναι η χώρα των ζώντων όπου «*ο θάνατος ουκέτι κυριεύει*» (Ρωμ. 6,9). Αυτό γεγονός βιώνει μυστικά, σιωπηλά και αθόρυβα, όποιος ελεύθερα και αβίαστα δέχεται τη μεγάλη αυτή αλήθεια της πίστεώς μας, ζώντας την Ανάσταση του Χριστού ως εμπειρία και σχέση. Σχέση, όπου βρίσκεται – κρύβεται το νόημα της πίστης, το νόημα της Ανάστασης. Στη σχέση αυτή με τον Χριστό ξαναβρίσκουμε την γνήσια και μοναδική ελευθερία. Ποιά; Το να μπορούμε να είμαστε παιδιά Του, παιδιά της Ανάστασης, παιδιά της ελευθερίας και της αγάπης.

Γεγονός και μυστήριο όμως που ο πεπερασμένος νους του ανθρώπου αδυνατεί να προσλάβει και να κατανοήσει, για τούτο και το εμπαίζει, το χλευάζει, ενίοτε δε το απορρίπτει. Αποτέλεσμα αυτής της επιλογής και στάσης ζωής; Να νοηματοδοτούμε τη ζωή μας με πράγματα που αντί να την γεμίζουν την αδειάζουν, αντί να την τρέφουν την αποδυναμώνουν, αντί να της χαρίζουν ζωή την οδηγούν στον θάνατο. Φτάσαμε σε καιρούς που όλοι μας υποφέρουμε. Εγκλωβιστήκαμε στην μοναξιά μας. Φυλακιστήκαμε στην αλαζονεία και τη φιλαυτία μας. Αδειάσαμε τις ψυχές μας από το φως και την ελπίδα και τις γεμίσαμε με το σκοτάδι, το φόβο, το θάνατο. Αισθανόμαστε τον πόνο να μας παραλύει. Τις δυσκολίες να μας λυγίζουν. Τις αμφιβολίες να μας ταλαιπωρούν και τα αναπάντητα ερωτήματα να μας κλονίζουν. Βιώνουμε ένα τραγικό κενό στην

ζωή και την ύπαρξή μας. Το κενό της απουσίας του Θεού, αλλά και το κενό της απουσίας του ανθρώπου, του «άλλου», αφού τον θεωρήσαμε, τον θεωρούμε, υπαίτιο – φταίχτη των δεινών της ζωής μας. Εσύ φταις, δηλώνουμε στην καθημερινότητα των σχέσεών μας, ζώντας την κόλασή μας από το τώρα, το σήμερα, καθώς ζωή χωρίς αγάπη και συγχώρεση, σημαίνει ζωή χωρίς χαρά και ελπίδα. Γι' αυτό και στο ερώτημα: ποιά η σημασία της Ανάστασης για τον σημερινό άνθρωπο; Η απάντηση είναι… σιωπή….

Καιρός, αυτό το Πάσχα, να πάψομε να αδικούμε εαυτούς και αλλήλους. Να αναζητήσουμε μέσα μας, με αγάπη και ελευθερία, να ανακαλύψουμε την κρυμμένη ομορφιά της παρουσίας και της αγάπης του Θεού. Για να ειρηνεύσουν οι καρδιές, να καταλαγιάσουν τα πάθη, να ημερέψουν οι λογισμοί. Και τότε θα ανακαλύψουμε το νόημα και την ομορφιά της ψυχής και της ζωής μας. Τον λόγο της υπάρξεώς μας. Τότε θα κατανοήσουμε πως αναζητούμε νόημα σε μια ζωή χωρίς νόημα. Τότε όμως θα συνειδητοποιήσουμε πως το νόημα της ζωής μας δεν εξαντλείται στην γη αλλά φτάνει στον Ουρανό. Τότε θα αντιληφθούμε πως για να νικήσουμε όλους τους θανάτους: το θάνατο της αγάπης, το θάνατο της καλωσύνης, το θάνατο της ανθρωπιάς, το θάνατο της ελευθερίας, κυρίως όμως το θάνατο της ζωής, ο δρόμος και ο τρόπος είναι να βιώσουμε την εμπειρία του Αναστημένου Χριστού στην καρδιά μας. Αυτή την εμπειρία που νικά το θάνατο, τον κάθε θάνατο, καθώς ο καρφωμένος επί του Σταυρού και Αναστημένος Χριστός δεν άδειασε μόνον τους τάφους, αλλά μπήκε και στο δικό μας το θάνατο για να τον καταργήσει. Τότε μπορούμε να κατανοήσουμε τι σημαίνουν και τι νοηματοδοτούν τα λόγια ενός πονεμένου πατέρα. Του πατέρα του Κυπριανού από την Κύπρο, ενός από τα παιδιά που χάθηκαν, με τόσο βίαιο τρόπο, στο πρόσφατο τραγικό σιδηροδρομικό δυστύχημα των Τεμπών. Απαντά ο πατέρας του Κυπριανού, λίγες μόλις μέρες μετά την ταφή του παιδιού του, σε ερώτηση, εάν ζητά εκδίκηση: «*Δώσαμε Χριστό στο παιδί μας. Δεν βγάζω τον πόνο μου πάνω στα λάθη των άλλων ανθρώπων… Ο Θεός μας ευεργέτησε να μπορούμε να συγχωρούμε… Για να ησυχάσει κάποιος άνθρωπος πρέπει να συγχωρέσει*».

Ιδού, πως νικιέται ο θάνατος. Ιδού, πως η Ανάσταση του Χριστού δεν φωτίζει μόνο το νόημα της ζωής μας, αλλά φωτίζει και το νόημα του θανάτου μας. Ιδού, πως η δική Του Ανάσταση φανερώνει, αποκαλύπτει και βεβαιώνει ότι καμιά δοκιμασία, κανένας πόνος, κανένας θάνατος δεν είναι το τέλος, αλλά μας φέρνει στο μέτρο της αλήθειας. Ιδού, πως ο άνθρωπος που ζει την μυστική χαρά της Ανάστασης του Χριστού στην ζωή του, η χαρά αυτή μεταμορφώνεται σε άγκυρα ελπίδας και ζωής. Ο πατέρας του Κυπριανού αυτή την μυστική χαρά βιώνει και βεβαιώνει. Εμείς;

Χριστός Ανέστη. Ζωή Χαρισάμενος.

+Ο Κισάμου και Σελίνου Αμφιλόχιος